

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i w kościołach

1 października 2005

4

„Wieczór Jana Pawła II” to spotkanie w pierwszą sobotę miesiąca w godz. od 21.00 do 21.37. Gromadzi ono rodziny w ich mieszkaniach. Wiele osób udaje się na wspólną modlitwę do kościoła. Wszyscy otwieramy drzwi dla Jana Pawła II i z nim zwracamy się do Boga. Prosimy rodziców, aby dostosowali zamieszczone poniżej teksty rozważań, modlitw i pieśni do potrzeb swojej rodziny.

Po-zo-stań z na-mi Pa-nie, Al-le-lu-ja! Po-zo-stań z na-mi Pa-nie,

Al - le - lu - ja! Po - zo - stań z na - mi Pa - nie, Al - le - lu - ja!

ZOSTAŃ, PANIE, Z NAMI

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

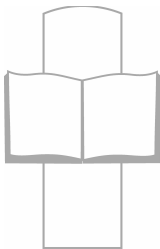
PROWADZĄCY: Gromadzimy się w kolejny wieczór pierwszej soboty miesiąca, aby dziękować Bogu za dar Jana Pawła II, wsłuchiwać się w jego nauczanie i modlić o jego beatyfikację.

Dziś naszą modlitwę wyrazimy w słowach: „Zostań, Panie, z nami”. Tę usilną prośbę uczniów z Emaus Jan Paweł II wybrał na tytuł listu pasterskiego, który napisał na początku Roku Eucharystii. Miłosierny Bóg, powołując Ojca Świętego do siebie w centrum tego niezwykłego Roku, ukazał nam ze szczególną wyrazistością, że Eucharystia jest tajemnicą ofiary i to ofiary z życia. Taką ofiarę złożył Chrystus i uobecni ją dla nas pod osłoną znaków. Do jej składania zaprosił wszystkich swoich uczniów.

Gdy nadchodzi zakończenie Roku Eucharystii, chcemy rozważać wielkość i piękno tej tajemnicy. „Kościół otrzymał Eucharystię od Chrystusa, swojego Pana, nie jako jeden z wielu cennych darów – uczy Papież – ale jako *dar największy*, ponieważ jest to dar z samego siebie, z własnej osoby w jej świętym człowieczeństwie, jak też dar Jego dzieła zbawienia” (Encyklika *Ecclesia de Eucharistia*, 11). Prośmy Maryję, Niewiastę Eucharystii, aby wypraszała nam łaskę umiłowania Mszy świętej.

WSZYSCY: „Pod Twoją obronę” (można także zaśpiewać pieśń, np. „Uczyńcie, co wam mówi Syn”).

JAN PAWEŁ II – NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR 1: Z Ewangelii wg św. Łukasza: „Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążali, a On okazywał, jakoby miał iść dalej. Lecz przymusili Go, mówiąc: «Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił». Wszedł więc, aby zostać z nimi. Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy oczy im się otworzyły i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili nawzajem do siebie: Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?» (Łk 24, 28-32).

LEKTOR 2: Z Listu Ojca Świętego Jana Pawła II *Mane nobiscum Domine*: «Zostań z nami, Panie, gdyż ma się ku wieczorowi» (por. Łk 24, 29). Z tym usilnym zaproszeniem dwaj uczniowie zdążający do Emaus wieczorem w dniu Zmartwychwstania zwrócili się do Wędrowca, który przyłączył się do nich w drodze. Przygnębieni smutnymi myślami, nie przypuszczali, że ten Nieznajomy to ich Mistrz, już zmartwychwstały. Odczuwali jednak, jak «pałało w nich serce» (por. tamże, 32), kiedy On z nimi rozmawiał, «i wyjaśniał» Pisma. Światło Słowa roztapiało ich twarde serca i «otwierało im oczy» (por. tamże, 31). Pośród cieni chylącego się ku zachodowi dnia i mroku zalegającego w duszy, ów Wędrowiec był jasnym promieniem, na nowo budzącym nadzieję i otwierającym ich ducha na pragnienie pełni światła. «Zostań z nami», prosili. A On przyjął zaproszenie. Wkrótce oblicze Jezusa miało zniknąć, ale Mistrz miał «pozostać» pod zasłoną «łamanego chleba», wobec którego otworzyły się ich oczy» (nr 1).

PROWADZĄCY: Serce człowieka zawsze bije mocniej, gdy spotka Boga. Jakże mocno musiało bić serce Apostołów, gdy w Wieczerniku zobaczyli zmartwychwstałego Pana. Jak rozradowało się serce Marii Magdaleny, gdy w ogrodzie usłyszała swoje imię i poznała, że przed nią stoi Chrystus. Pozostańmy w ciszy i pozwólmy naszemu sercu radować się obecnością Pana. On tu jest. On z nami pozostaje.

WSZYSCY: Pozostają w milczeniu, a następnie śpiewają pieśń. Może nią być powtarzany wiele razy refren: „Pozostań z nami, Panie, alleluja”.

LEKTOR 3: Z Listu Ojca Świętego Jana Pawła II *Mane nobiscum Domine*: „Na naszej drodze pełnej pytań, niepokojów, nieraz także bolesnych rozczarowań Boski Wędrowiec nadal przyłącza się do nas i nam towarzyszy, prowadząc nas przez wyjaśnianie Pism do zrozumienia Bożych tajemnic (...). Znamienne jest, że dwaj uczniowie z Emaus, odpowiednio przygotowani przez słowa Pana, rozpoznali Go przy stole po prostym geście «łamania chleba». Kiedy już umysły zostały oświecone i serca rozgrzane, «przemawiają» znaki. Cała Eucharystia sprawowana jest w dynamicznym kontekście znaków, które niosą w sobie bogate, jasne przesłanie. To właśnie przez

znaki tajemnica niejako odślania się przed oczami wierzącego (...). Wiara wymaga, byśmy w obliczu Eucharystii mieli świadomość, że stajemy przed samym Chrystusem... Eucharystia jest tajemnicą obecności, przez którą spełnia się w najwznioślejszy sposób obietnica Jezusa, że pozostanie z nami aż do skończenia świata” (nr 2,14,16).

PROWADZĄCY: Panie Jezu, wierzymy, że jesteś pośród nas. Wierzymy, że Eucharystia jest tajemnicą Twojej obecności, tajemnicą pozostawania z nami aż do skończenia świata. Pomnóż naszą wiarę, abyśmy nigdy nie stracili Cię z oczu.

WSZYSCY: Pozostają w milczeniu, a następnie śpiewają pieśń, np. „Pozostań z nami, Panie, alleluja” albo „Jezus jest tu”.

LEKTOR 4: Z Listu Ojca Świętego Jana Pawła II *Mane nobiscum Domine*: „Niech wspólnoty zakonne i parafialne podejmą szczególne zobowiązanie do adoracji eucharystycznej poza Mszą świętą. Pozostawajmy długo na klęczkach przed Jezusem Chrystusem obecnym w Eucharystii, wynagradzając naszą wiarą i miłością zaniedbania, zapomnienie, a nawet zniewagi, jakich nasz Zbawiciel doznaje w tylu miejscach na świecie. W adoracji pogłębiajmy naszą osobistą i wspólnotową kontemplację, posługując się modlitewnikami, które czerpią inspirację ze Słowa Bożego i z doświadczenia licznych dawnych i współczesnych mistyków. Także różaniec, pojmowany w jego głębokim znaczeniu biblijnym i chrystocentrycznym, na które zwróciłem uwagę w Liście apostolskim *Rosarium Virginis Mariae*, stanie się szczególnie odpowiednim sposobem kontemplacji eucharystycznej, realizowanej razem z Maryją i w Jej szkole” (nr 18).

PROWADZĄCY: Wśród wielu owoców Roku Eucharystii chcemy dziś szczególnie Bogu dziękować za dar adoracji Najświętszego Sakramentu. Wiele osób i wspólnot, zgodnie z wezwaniem Ojca Świętego, „pozostaje długo na klęczkach przed Jezusem Chrystusem obecnym w Eucharystii”. Szczególnym znakiem takiej modlitwy stała się kaplica Wieczystej Adoracji w Łagiewnikach. Gdy Jan Paweł II odchodził z tego świata i wchodził do domu Ojca w niebie, do Kaplicy Adoracji wchodziłi pierwsi wierni na nocną modlitwę. Papież rozpoczął wieczną rozmowę z Bogiem twarzą w twarz, a Kościół krakowski rozpoczął trwającą dzień i noc adorację Najświętszego Sakramentu. W Łagiewnikach płonie ogień, który osobiście zapalił Jan Paweł II w swej kaplicy papieskiej na Watykanie. Stamtąd został przywieziony do Krakowa i stał się jednym ze znaków, które przypominają Papieża rozmodlonego i trwającego na adoracji przed tabernakulum. Od dziś ten ogień jest przekazywany wiernym. Mogą go otrzymać (w specjalnie przygotowanych miniaturach ołtarza adoracji z Łagiewnik) wszyscy, którzy pragną przez modlitwę rozpałać w swoim sercu ogień miłosierdzia, by potem przekazywać go światu. Wpatrzmy się w płomień świecy i prośmy o dar umiłowania modlitwy i dojrzałego uczestnictwa we Mszy świętej. U progu miesiąca różańcowego rozważmy tajemnicę ustanowienia Eucharystii.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek Różańca, a następnie śpiewają pieśń, np. „Pozostań z nami, Panie, alleluja” (*W czasie tego śpiewu w sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach przekazywany jest ogień miłosierdzia*).

JAN PAWEŁ II – APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: „W każdej Mszy św. – uczy Papież – jesteśmy wzywani, by zmierzyć się z ideałem komunii, który księga Dziejów Apostolskich przedstawia jako wzór dla Kościoła wszystkich czasów. Jest to Kościół zebrany wokół Apostołów, powołany przez Słowo Boże, zdolny do wzajemnego dzielenia się nie tylko dobrami duchowymi, ale również dobrami materialnymi (por. Dz 2, 42-47; 4, 32-35). W tym Roku Eucharystii Pan zachęca nas, byśmy zbliżyli się możliwie jak najbardziej do tego ideału” (MND 22). Bóg ukazał nam ideał wspólnoty żyjącej miłością, zdolnej do dzielenia się z innymi. Prośmy Go pokornie, aby pomógł nam pokonać dzielące nas bariery:

- L1: O dar szczerzego żalu za winy popełnione wobec innych, *Ciebie prosimy*.
- L2: O siły do przebaczenia dla tych, którzy zostali skrzywdzeni;
- L3: O gotowość naprawienia zła dla tych, którzy wyrządzili innym krzywdę;
- L4: O zgodę i miłość w naszych rodzinach i w życiu społecznym.

PROWADZĄCY: Niech połączone ręce, wspólna modlitwa i śpiew będą znakiem zbliżania się do ideału, który nam przypomniął Jan Paweł II. Podajmy sobie dłonie i módlmy się.

WSZYSCY: Modlitwa „Ojcze nasz” i śpiew, np.: „Abba, Ojcze” lub „Pozostań z nami, Panie”.

ZAKOŃCZENIE

PROWADZĄCY: Módlmy się z ufnością o dar beatyfikacji Sługi Bożego Papieża Jana Pawła II:

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa, Dobrego Pasterza, wskazując na świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją, że Twój Sługa Papież Jan Paweł II, zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Kończąc spotkanie skierujmy nasze myśli ku niedzielnemu świętowaniu. W czasie Eucharystii usłyszemy słowa Chrystusa (Mt 21, 33-43): *Kamień, który odrzucili budujący, stał się głowicą węgla. Pan to sprawił i cudem jest w naszych oczach. Kamieniem węgielnym budowli naszego życia jest Chrystus. Na Nim chcemy budować nasze życie.*

Błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew, np. „Barka”.

Opracował zespół pod kierunkiem ks. Stanisława Szczepańca.

Wydawnictwo św. Stanisława BM Archidiecezji Krakowskiej, 31-101 Kraków,
ul. Straszewskiego 2, tel. (12) 429 52 17, 62 88 218, e-mail: wydawnictwo@diecezja.krakow.pl.
Teksty „Wieczorów Jana Pawła II” dostępne są także na stronie internetowej: www.diecezja.pl.